

NHO Transport

Deres ref

Vår ref
19/1285

Dato
25.11.2020

Svar på henvendelse om skattlegging av frikort for bussjåfører

Vi viser til henvendelser 7. januar og 1. september 2020 om beskatning av frikort som mottas av bussjåfører og andre. Det vises i henvendelsene til at det er problematisk å verdsette den skattemessige fordel bussjåfører mottar ved frikort, og det spørres om hvordan dette skal løses.

Etter endringene som trådte i kraft i 2019, har skattefritaket for personalrabatter fått en klar innramming ved at maksimalbeløpet for skattefrie rabatter er 10 000 kroner i året (ved kombinasjon av skattefritaket for personalrabatter på 8 000 kroner og skattefritaket for gaver på 2 000 kroner). Når verdien av skattefrie personalrabatter overstiger 10 000 kroner, er den overstigende delen skattepliktig inntekt og skal innrapporteres av arbeidsgiver. Iverksettelsen av endringene i skattefritaket for personalrabatter har blitt utsatt flere ganger for persontransport for å gi bransjen tid til å få på plass nye ordninger. Overgangsreglene gir skattefrihet og gjelder ut 2020.

Det vises også til lempningene i beskatningen av naturalytelser i regjeringens forslag til statsbudsjett for 2021. Formålet med disse forslagene er nettopp å bidra til at reglene for beskatning av naturalytelser, herunder frikort, blir enklere å etterleve.

Forslaget om å øke beløpsgrensen for skattefrie gaver fra 2 000 kroner til 5 000 kroner vil gi økt skattefrihet for alle naturalytelser, også for personalbilletter. Når gaveregelen kombineres med skattefritaket for personalrabatter, kan det gis personalbilletter til private reiser til en verdi av inntil 13 000 kroner i året skattefritt dersom Stortinget vedtar regjeringens forslag.

Det pågår også et arbeid med å klargjøre veiledningen til reglene. Det vil blant annet bli beskrevet klarere hvordan den skattemessige fordelingen av naturalytelser, herunder frikort som mottas i arbeidsforholdet, skal verdsettes. Det fremgår allerede av veilederen at arbeidsgiver kan verdsette den skattemessige fordelingen etter et forsvarlig skjønn dersom ytelsen ikke har en klar markedsverdi, og at det er den skattemessige fordelingen i arbeidsforholdet som skal verdsettes. Arbeidsgiver er nærmest til å foreta denne verdsettelsen, ikke fylkeskommunen eller annen oppdragsgiver.

For frikort for ansatte i buss-selskaper vil det være nærliggende å ta utgangspunkt i markedsverdien for periodebilletten i det området arbeidstakeren benytter tilbudet. Departementet antar at det vil være hensiktsmessig å tilpasse utstedelsen av kortene, slik at den enkelte ansatte får frikort innenfor sitt reiseområde, og ikke til et større geografisk område. Den beregnede fordelingen vil da ikke være høyere enn prisen for en periodebillett innenfor det relevante området.

Videre vil det i noen tilfeller måtte gjøres et fratrekk i markedsprisen fordi frikortet ikke er identisk med en ordinær periodebillett. I Oslo vil for eksempel den reelle fordelingen av frikort for bussjåfører antakelig ligge noe lavere i verdi enn markedsprisen på periodebilletter i området, da den billetten som omsettes i markedet også gir adgang til å reise med tog.

Med hilsen

Martin Børresen e.f.
avdelingsdirektør

Daksha Sriragulan
seniorrådgiver

Dokumentet er elektronisk godkjent og har derfor ikke håndskrevne signaturer